

[POKWAPIENIE *sb n*

I sg pokwapi(e)ni(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pośpiech, szybkie działanie:

Wyrażenie przyimkowe: »z pokwapieniem«: Abowiem dużá iego vpodobála fie Pánu Bogu/ dla tego s pokwápieniem wzięta ieft od złośnikow [*Sap* 4/14]. *GilPos* 308v.

Cf **POKWAPIĆ SIĘ**

SBu